

Fill del vent

Cops d'onades intentant travessar l'eslora
car l'agressivitat de la immensitat blava es feia de notar
el meu pobre bafarol se n'astora
per l'esglai de no tornar a surar

Oeixo el clamor dels caps colpejant el màstil
garbí o ponent tant se val ja la direcció del vent
Oh! déu del mar, no hem rebut ja suficient càstig?
res més espero que sortir-me'n gloriosament

Tinc la sensació que el gènova i la major desitgen escapolar
m'endinso en els meus pensament i sols em veig naufragat
percebo que és el moment d'assolir
que els meus dots de capità s'han acabat

Malgrat jo em trobava capcot, en puc veure una llum d'esperança
la fusta estava enlluernadora car el meu isolat estel ressorgia
em dic llavors, som-hi doncs no hi ha d'haver recança
que m'escoltin els set mars, el meu bafarol i jo encara en tenim de gallardia

El bram que s'escoltava ja ha cessat
poc a poc em sento més assossegat
li dic al meu bafarol que aquesta aventura al quadern de bitàcola sobreviurà
i ell irònicament em respon amb un cop a la major a causa del gregal